

ZAKON

O SPREČAVANJU I SUZBIJANJU TRGOVINE LJUDIMA I ZAŠTITI ŽRTAVA

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1.

Ovim zakonom uspostavlja se Nacionalni institucionalni mehanizam za sprečavanje i suzbijanje trgovine ljudima i zaštitu žrtava trgovine ljudima, uključujući subjekte koji ga čine i njihovu nadležnost i uređuju preventivne aktivnosti u sprečavanju trgovine ljudima, prava žrtava trgovine ljudima, postupak identifikacije žrtava trgovine ljudima, kao i druga pitanja od značaja za unapređenje krivičnog sistema u ovoj oblasti.

Oblast krivičnog odgovornosti i procesuiranja učinilaca krivičnih dela koja se odnose na trgovinu ljudima i krivičnog zaštitu žrtava trgovine ljudima uređena su posebnim zakonom.

Značenje pojmova

Član 2.

Pojedini pojmovi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

1) *nacionalni institucionalni mehanizam za sprečavanje i suzbijanje trgovine ljudima i zaštitu žrtava trgovine ljudima* – predstavlja sistem nadležnih subjekata koji u skladu sa zakonom preduzimaju mere i radnje na sprečavanju i suzbijanju trgovine ljudima, pružaju ili učestvuju u pružanju pomoći, podrške i zaštite žrtvama trgovine ljudima uz primenu trauma-osetljivog i rodno senzitivnog pristupa (u daljem tekstu: Nacionalni mehanizam);

2) *nadležni subjekti* – državni organi, organizacije, udruženja i tela određena ovim zakonom;

3) *trgovina ljudima* – svaka radnja preduzeta na način i u svrhu trgovine ljudima, koja je kao takva propisana potvrđenim međunarodnim ugovorima i nacionalnim zakonodavstvom;

4) *žrtva trgovine ljudima* – svako fizičko lice koje je podvrgnuto trgovini ljudima;

5) *pretpostavljena žrtva trgovine ljudima* (u daljem tekstu: pretpostavljena žrtva) – svako fizičko lice za koje se pretpostavlja da je žrtva trgovine ljudima, ali koje nije formalno identifikovano od strane Centra za zaštitu žrtava trgovine ljudima (u daljem tekstu: Centar) do okončanja postupka identifikacije ili koje je odbilo da bude formalno identifikovano kao takvo;

6) *formalno identifikovana žrtva trgovine ljudima* – fizičko lice koje je u postupku formalne identifikacije dobilo status formalno identifikovane žrtve trgovine ljudima;

7) *dete* – fizičko lice koje nije navršilo 18 godina života.

Pojmovi upotrebljeni u ovom zakonu u gramatičkom muškom rodu, podrazumevaju prirodni muški i ženski rod lica na koja se odnose.

Načelo rodne ravnopravnosti

Član 3.

Rodna ravnopravnost obezbeđuje jednakost žena i muškaraca u ostvarivanju svih prava i usluga predviđenih za žrtve trgovine ljudima, uvažavajući biološke, društvene i kulturološke razlike, kao i specifične potrebe i prioritete žena i muškaraca.

Načelo „Socijalnog puta”

Član 4.

Postupak identifikacije i pomoći za žrtve trgovine ljudima koji podrazumeva dodelu statusa žrtve, u svrhu dugoročne pomoći, sprovode nadležni subjekti socijalne zaštite i udruženja nezavisno od krivičnog ili prekršajnog postupka (tzv. „Socijalni put“).

Načelo poštovanja ljudskih prava žrtava trgovine ljudima

Član 5.

Nadležni subjekti, u primeni odredbi ovog zakona, sve mere i radnje preduzimaju uvažavajući pristup usmeren na žrtvu trgovine ljudima, posebno kada su žrtve trgovine ljudima deca i lica sa invaliditetom, čime se obezbeđuje poštovanje i ostvarivanje ljudskih prava i sloboda.

Načelo zabrane diskriminacije

Član 6.

Odredbe ovog zakona primenjuju se bez diskriminacije po bilo kom osnovu, u skladu sa zakonom.

Načelo najboljeg interesa žrtve trgovine ljudima

Član 7.

Radi obezbeđivanja delotvornog ostvarivanja prava žrtava trgovine ljudima, nadležni subjekti postupaju uz uvažavanje ličnih karakteristika, životnih navika, razvojnih potreba i potreba za dodatnom podrškom u svakodnevnom funkcionisanju, uz pristup koji osigurava bezbednost i dostojanstvo žrtve trgovine ljudima.

Načelo hitnosti

Član 8.

Nadležni subjekti sve radnje u postupcima predviđenim ovim zakonom preduzimaju hitno.

Načelo zaštite podataka o ličnosti

Član 9.

Nadležni subjekti, u primeni ovog zakona, obezbeđuju zaštitu podataka o ličnosti žrtava trgovine ljudima u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

II. NACIONALNI MEHANIZAM

Sastav

Član 10.

Nacionalni mehanizam čine:

- 1) Savet za borbu protiv trgovine ljudima,

- 2) Nacionalni koordinator za borbu protiv trgovine ljudima,
- 3) Zaštitnik građana/Nacionalni izvestilac u oblasti trgovine ljudima,
- 4) Policija,
- 5) javna tužilaštva,
- 6) sudovi,
- 7) Centar za zaštitu žrtava trgovine ljudima,
- 8) ministarstva nadležna za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja (uključujući Inspektorat za rad i reprezentativne sindikate), porodičnu zaštitu, za obrazovanje i vaspitanje, zdravlje, pravosuđe, informisanje, telekomunikacije i spoljne poslove,
- 9) Komesarijat za izbeglice i migracije,
- 10) centri za socijalni rad i druge ustanove socijalne zaštite,
- 11) pružaoci zdravstvene zaštite,
- 12) ustanove obrazovanja i vaspitanja,
- 13) udruženja koja se bave sprečavanjem trgovine ljudima, pružanjem pomoći i zaštite žrtava,
- 14) Crveni krst Srbije,
- 15) lokalni timovi za borbu protiv trgovine ljudima.

Razmena podataka i informacija u okviru Nacionalnog mehanizma

Član 11.

U primeni odredbi ovog zakona, nadležni subjekti u okviru Nacionalnog mehanizma saraduju kroz razmenu podatka i informacija, planiranje i sprovođenje preventivnih aktivnosti i druge vidove saradnje koji su od značaja za sprečavanje i suzbijanje trgovine ljudima i zaštitu žrtava trgovine ljudima.

Podaci iz medicinske dokumentacije žrtve trgovine ljudima mogu se dostaviti Centru za zaštitu žrtava trgovine ljudima u minimalnom obimu i sadržaju neophodnom za ostvarivanje pomoći i podrške žrtvi, u skladu sa njenim najboljim interesom.

Saradnja iz stava 1. ovog člana obezbeđuje se i realizuje na lokalnom, pokrajinskom, nacionalnom, regionalnom i međunarodnom nivou.

Procedure za realizaciju saradnje između nadležnih subjekata u okviru Nacionalnog mehanizma, kao i procedure za postupanje sa žrtvama trgovine ljudima utvrđuje Vlada.

Nadležnosti subjekata u okviru Nacionalnog mehanizma

Član 12.

Na nadležnosti subjekata u okviru Nacionalnog mehanizma koje nisu uređene ovim zakonom, shodno se primenjuju odredbe posebnih zakona.

Ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove u saradnji sa drugim nadležnim subjektima izrađuje dokumenta javnih politika u oblasti borbe protiv trgovine ljudima u intervalima ne dužim od pet godina.

Stručne obuke

Član 13.

U cilju efikasnije borbe protiv trgovine ljudima, odnosno izbegavanja sekundarne viktimizacije, otkrivanja, identifikacije, pružanja pomoći i zaštite žrtvi trgovine ljudima, obezbeđuju se stručne obuke za lica u okviru nadležnih subjekata koja dolaze u kontakt sa pretpostavljenom žrtvom trgovine ljudima i žrtvom trgovine ljudima.

Savet za borbu protiv trgovine ljudima

Član 14.

Vlada obrazuje Savet za borbu protiv trgovine ljudima (u daljem tekstu: Savet).

Savet je telo Vlade koje se obrazuje u cilju unapređenja koordinacije nacionalnih i međunarodnih aktivnosti u oblasti borbe protiv trgovine ljudima, u okviru kojih razmatra i međunarodne preporuke i preporuke Nacionalnog izvestioca.

Predsednik Saveta je ministar nadležan za unutrašnje poslove, dok su članovi Saveta ministri nadležni za finansije, socijalna pitanja, pravosuđe, zdravlje, obrazovanje i vaspitanje, evropske integracije i porodičnu zaštitu.

Savet uspostavlja multidisciplinarno telo koje čine subjekti preliminarne identifikacije i koje, po potrebi, saziva Nacionalni kooordinator za borbu protiv trgovine ljudima, a radi hitnog koordinisanog međuresornog odgovora u oblasti borbe protiv trgovine ljudima, u cilju efikasnog sprovođenja ovog zakona.

Sednicama Saveta prisustvuju Nacionalni izvestilac i Nacionalni koordinator za borbu protiv trgovine ljudima.

Savet o svom radu podnosi izveštaj Vladi najmanje jednom godišnje.

Nacionalni koordinator za borbu protiv trgovine ljudima

Član 15.

Nacionalni koordinator za borbu protiv trgovine ljudima (u daljem tekstu: Nacionalni koordinator) je ujedno i rukovodilac organizacione jedinice za koordinaciju aktivnosti u oblasti borbe protiv trgovine ljudima u Direkciji policije.

Nacionalni koordinator obavlja sledeće poslove:

- 1) vrši koordinaciju aktivnosti nadležnih subjekata,
- 2) predlaže Savetu planove mera i aktivnosti i programe finansiranja u cilju smanjenja izazova, rizika i pretnji od trgovine ljudima, uključujući i reagovanje u vanrednim situacijama,
- 3) vrši koordinaciju u razvoju i primeni zakonodavnog okvira i javnih politika u oblasti borbe protiv trgovine ljudima, radi usklađivanja sa odgovarajućim međunarodnim standardima,
- 4) organizuje promotivne aktivnosti za podizanje svesti javnosti o problemu trgovine ljudima i pomoći žrtvama trgovine ljudima,
- 5) predlaže nadležnim subjektima obuke u oblasti trgovine ljudima,
- 6) saraduje sa medijima i privrednim subjektima koji društveno odgovorno posluju,
- 7) predstavlja kontakt tačku za međunarodnu razmenu informacija u oblasti borbe protiv trgovine ljudima,

8) objedinjava statističke podatke iz člana 60. ovog zakona od nadležnih subjekata u cilju praćenja efikasnosti sistema za borbu protiv trgovine ljudima i procene trendova u oblasti trgovine ljudima,

9) donosi godišnji plan aktivnosti iz svoje nadležnosti,

10) podnosi godišnji izveštaj o radu Vladi i Savetu.

Nacionalni izvestilac u oblasti trgovine ljudima

Član 16.

Zaštitnik građana obavlja poslove Nacionalnog izvestioca u oblasti trgovine ljudima.

Nacionalni izvestilac prati aktivnosti u oblasti trgovine ljudima, izveštava i upućuje preporuke radi unapređenja stanja u oblasti trgovine ljudima u Republici Srbiji.

Nacionalni izvestilac prati primenu propisa u oblasti trgovine ljudima.

Organi državne uprave, organizacije, preduzeća i ustanove kojima su poverena javna ovlašćenja, imaju obavezu da sarađuju sa Nacionalnim izvestiocem i da mu omoguće pristup prostorijama, dostave ili stave na raspolaganje sve podatke u oblasti trgovine ljudima kojima raspolažu, a koji su od značaja za aktivnosti koje preduzima Nacionalni izvestilac, bez obzira na stepen njihove tajnosti osim kada je to u suprotnosti sa zakonom.

Subjekti iz stava 4. ovog člana dužni su da razmotre i o postupanju po preporuci obaveste Nacionalnog izvestioca.

U cilju praćenja aktivnosti i izveštavanja, Nacionalni izvestilac sarađuje sa Vladom, sudovima, javnim tužilaštvima, međunarodnim organizacijama i relevantnim udruženjima.

Nacionalni izvestilac na osnovu prikupljenih podataka:

1) sačinjava i objavljuje godišnji izveštaj u oblasti trgovine ljudima u Republici Srbiji;

2) sačinjava i objavljuje posebne izveštaje u oblasti trgovine ljudima;

3) u okviru godišnjeg i posebnih izveštaja upućuje preporuke i daje mišljenja za unapređenje stanja u oblasti trgovine ljudima.

Na pitanja nadležnosti, ovlašćenja i postupka Nacionalnog izvestioca koja nisu uređena ovim zakonom, primenjuju se odredbe zakona o Zaštitniku građana.

Policija

Član 17.

Policijski službenici koji su stekli posebna znanja u oblasti trgovine ljudima, obavljaju policijske poslove koji se odnose na sprečavanje i suzbijanje trgovine ljudima, u skladu sa zakonom.

Posebna znanja iz stava 1. ovog člana policijski službenici stiču u skladu sa programom obuke koji donosi i sprovodi ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove.

U okviru Direkcije policije obrazuje se organizaciona jedinica nadležna za koordinaciju rada u oblasti borbe protiv trgovine ljudima.

Rukovodioca organizacione jedinice iz stava 3. ovog člana raspoređuje direktor policije pod uslovima i na način propisan zakonom kojim se uređuje rad policije.

Javno tužilaštvo

Član 18.

Glavni javni tužilac određuje javne tužioce koji su stekli posebna znanja u oblasti sprečavanja i suzbijanja trgovine ljudima radi postupanja u predmetima trgovine ljudima.

Posebna znanja iz stava 1. ovog člana nosioci javnotužilačke funkcije stiču u okviru stručnog usavršavanja koje sprovodi Pravosudna akademija.

Sudovi

Član 19.

Sudije koje su stekle posebna znanja u oblasti sprečavanja i suzbijanja trgovine ljudima postupaju u predmetima trgovine ljudima.

Posebna znanja iz stava 1. ovog člana nosioci sudske funkcije stiču u okviru stručnog usavršavanja koje sprovodi Pravosudna akademija.

Centar za zaštitu žrtava trgovine ljudima

Član 20.

Centar za zaštitu žrtava trgovine ljudima (u daljem tekstu: Centar) je ustanova socijalne zaštite.

Centar obavlja sledeće poslove kao poverene:

- 1) sprovodi postupak formalne identifikacije i donosi odluku u skladu sa ovim zakonom,
- 2) vrši procenu stanja, potreba, snaga i rizika lica kako bi se utvrdilo da li se radi o žrtvi trgovine ljudima, a radi obezbeđivanja odgovarajuće pomoći i podrške, u skladu sa zakonom,
- 3) pruža usluge smeštaja i druge usluge socijalne zaštite za žrtve trgovine ljudima, u skladu sa zakonom kojim se uređuje socijalna zaštita,
- 4) u saradnji sa drugim nadležnim ustanovama i udruženjima koja pružaju pomoć, podršku i zaštitu žrtvama trgovine ljudima, Centar koordinira aktivnosti zaštite i podrške žrtvama trgovine ljudima, uključujući i izradu individualnog plana zaštite žrtve trgovine ljudima i praćenje i ocenjivanje njegovog sprovođenja,
- 5) izrađuje izveštaj za svaku identifikovanu žrtvu trgovine ljudima u skladu sa ovim zakonom,
- 6) pruža svu neophodnu podršku žrtvi trgovine ljudima u postupcima pred nadležnim organima,
- 7) organizuje i učestvuje u sprovođenju obuka i pružanju stručne podrške ustanovama i udruženjima koja rade sa žrtvama trgovine ljudima i licima koja su izložena riziku od trgovine ljudima,
- 8) vodi evidencije, kao povereni posao u skladu sa ovim zakonom,
- 9) objavljuje izveštaj o svom radu jednom godišnje.

Crveni krst Srbije

Član 21.

Crveni krst Srbije deluje u oblasti sprečavanja trgovine ljudima i pružanju pomoći i podrške žrtvama trgovine ljudima, u skladu sa zakonom kojim se uređuje rad Crvenog krsta Srbije.

Udruženja za pružanje podrške, pomoći i zaštite žrtava trgovine ljudima

Član 22.

Udruženja koja pružaju licencirane usluge socijalne zaštite i udruženja koja se bave pružanjem pomoći i zaštite žrtava trgovine ljudima učestvuju u preliminarnoj identifikaciji žrtava trgovine ljudima, pružanju podrške, pomoći i zaštite žrtvama trgovine ljudima, uključujući usluge smeštaja (siguran smeštaj), SOS telefon i savetodavno-terapijske i socijalno-edukativne usluge.

Udruženja iz stava 1. ovog člana organizuju i učestvuju u sprovođenju akreditovanih obuka ustanovama i udruženjima koja rade sa žrtvama trgovine ljudima i licima koja su izložena riziku od trgovine ljudima.

Sredstva za pružanje licenciranih usluga i za pružanje pomoći i zaštite žrtvama trgovine ljudima od strane udruženja iz stava 1. ovog člana obezbeđuju se iz budžeta Republike Srbije, autonomne pokrajine, jedinice lokalne samouprave i drugih izvora finansiranja.

Postupak za dodelu sredstava iz stava 3. ovog člana sprovodi se u skladu sa propisima kojima se uređuje dodela sredstava za podsticanje programa ili nedostajućeg dela sredstava za finansiranje programa od javnog interesa koji realizuju udruženja.

Lokalni tim za borbu protiv trgovine ljudima

Član 23.

Nadležni organ jedinice lokalne samouprave može obrazovati multidisciplinarni lokalni tim za borbu protiv trgovine ljudima.

Lokalni tim iz stava 1. ovog člana ima koordinatora.

Lokalni tim iz stava 1. ovog člana planira, koordinira, sprovodi i prati aktivnosti, predlaže mere u oblasti prevencije trgovine ljudima, izrađuje, prati i sprovodi lokalni akcioni plan, saraduje sa Nacionalnim koordinatom i izveštava ga o realizovanim aktivnostima.

Sredstva za rad i realizaciju zadataka lokalnog tima obezbeđuju se iz budžeta jedinice lokalne samouprave i drugih izvora finansiranja.

III. PREVENTIVNE AKTIVNOSTI U SPREČAVANJU I SUZBIJANJU TRGOVINE LJUDIMA

Zajedničke odredbe

Član 24.

Nadležni subjekti razvijaju i preduzimaju preventivne aktivnosti u sprečavanju i suzbijanju trgovine ljudima u cilju jačanja svesti građana protiv svih oblika trgovine ljudima i obeshrabrivanja potražnje, naročito u odnosu na lica koja su izložena riziku od trgovine ljudima, odnosno osetljive grupe kod kojih je povećana ranjivost usled njihovog zdravstvenog i fizičkog stanja, ekonomske situacije i drugih okolnosti, što uzrokuje lošiji kvalitet života i viši stepen rizika od siromaštva i socijalne isključenosti.

Da bi se obeshrabrila potražnja koja podstiče sve oblike iskorišćavanja ljudi, a posebno žena i dece, koja dovodi do trgovine ljudima, nadležni organi će posebno preduzeti sledeće mere i aktivnosti:

- 1) istraživanje najboljih praksi, metoda i strategija;
- 2) podizanje svesti o odgovornosti i važnoj ulozi medija i civilnog društva u identifikovanju tražnje kao jednog od osnovnih uzroka trgovine ljudima;

3) ciljane informativne kampanje koje uključuju, po potrebi, između ostalog, javne institucije i kreatore politika.

Preventivne aktivnosti iz st. 1. i 2. ovog člana preduzimaju se i u digitalnom prostoru.

Preventivne aktivnosti iz st. 1. i 2. ovog člana preduzimaju se u oblasti rada i socijalne zaštite, zapošljavanja i posredovanja pri zapošljavanju, vaspitanja i obrazovanja, zdravlja, brige o porodici, medija i telekomunikacija, građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture i u drugim oblastima od značaja za sprečavanje i suzbijanje trgovine ljudima.

Prilikom sprovođenja preventivnih aktivnosti iz stava 1. ovog člana upotrebljava se nacionalni simbol za borbu protiv trgovine ljudima.

Godišnji izveštaj o realizovanim preventivnim aktivnostima nadležni subjekti dostavljaju Nacionalnom koordinatoru najkasnije do 15. marta tekuće za prethodnu godinu.

Nacionalni koordinator predlaže Savetu donošenje akta o preventivnim aktivnostima.

Izgled simbola iz stava 5. ovog člana, na predlog Saveta, koji se upućuje preko ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove utvrđuje Vlada.

Preventivne mere u oblasti medija i digitalnom prostoru

Član 25.

Nadležni subjekti obaveštavaju javnost posredstvom medija, uključujući i digitalni prostor, o preventivnim aktivnostima u oblasti sprečavanja i suzbijanja trgovine ljudima.

Mediji informišu javnost o trgovini ljudima, štiteći identitet i privatnost žrtava trgovine ljudima, u skladu sa zakonom i etičkim standardima profesionalnog postupanja.

Mediji razvijaju programe i sadržaje koji su usmereni ka smanjenju uzroka trgovine ljudima i potražnje za različitim oblicima eksploatacije ljudi, naročito žena i dece.

Nacionalni javni servis sprovodi kampanju u oblasti prevencije trgovine ljudima.

IV. PRAVA ŽRTAVA TRGOVINE LJUDIMA

Osnovno o pravima žrtava

Član 26.

Žrtvi trgovine ljudima pripadaju prava utvrđena ovim zakonom bez diskriminacije po bilo kom osnovu.

Žrtva trgovine ljudima prava utvrđena ovim zakonom ostvaruje nezavisno od prava utvrđenih drugim zakonom ili od činjenice da li učestvuje u krivičnom ili prekršajnom postupku.

Ostvarivanje prava utvrđenih ovim zakonom sprovodi se, po potrebi, u saradnji sa udruženjima koja pružaju specijalizovane usluge zaštite i reintegracije žrtava trgovine ljudima.

Pravo na informisanje

Član 27.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo na blagovremene i potpune informacije o svojim pravima, uslugama koje su im dostupne i načinu njihovog ostvarivanja, na jeziku koji razume, odnosno u prisustvu prevodioca ili tumača, od prvog ostvarenog kontakta sa nadležnim subjektima.

Informacije iz stava 1. ovog člana, žrtvi trgovine ljudima se pružaju jednostavnim i lako razumljivim jezikom, usmeno i u pismenoj formi, odnosno elektronskoj formi.

Prilikom informisanja žrtve trgovine ljudima posebno se uzima u obzir starost žrtve, zrelost, intelektualne i emocionalne sposobnosti, pismenost i svaki mentalni, fizički ili drugi invaliditet koji može uticati na sposobnost razumevanja.

U slučajevima nemogućnosti angažovanja prevodioca ili tumača iz stava 1. ovog člana, žrtva trgovine ljudima ima pravo na korišćenje digitalnih alata koji omogućavaju prevođenje sa jezika koji koristi, znakovnog jezika ili upotrebu programa koji čita elektronski dokument.

Informacije treba pružiti bez obzira na sposobnost ili spremnost žrtve da saraduje u krivičnom postupku.

Pravo na slobodan izbor i pristup uslugama pomoći i podrške

Član 28.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo na slobodan izbor i pristup raspoloživim uslugama pomoći i podrške, u skladu sa zakonom.

Pružanje pomoći žrtvi trgovine ljudima se ne uslovljava njenim pristankom na svedočenje.

Pravo na period za oporavak i razmišljanje

Član 29.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo na period za oporavak i razmišljanje.

Period za oporavak i razmišljanje treba da omogući da se žrtva trgovine ljudima oporavi, dobije potrebne informacije i donese odluku da li će saradivati sa nadležnim organima u postupku.

Period za oporavak i razmišljanje počinje kada postoji sumnja da se radi o žrtvi trgovine ljudima i traje vremenski period neophodan za oporavak i razmišljanje, a najmanje 30 dana.

Pravo za oporavak i razmišljanje ne utiče na radnje koje sprovode nadležni organi u krivičnom i prekršajnom postupku.

Tokom perioda za oporavak i razmišljanje žrtva trgovine ljudima ima pravo na usluge smeštaja (siguran smeštaj), psihološku i materijalnu pomoć, pristup zdravstvenoj zaštiti, usluge prevođenja i tumačenja, savetovanje i informisanje o svojim pravima, zastupanje u postupcima, kao i pristup obrazovanja za decu.

Tokom perioda za oporavak i razmišljanje nije moguće izvršenje rešenja o proterivanju žrtava trgovine ljudima.

Pravo na privremeni boravak

Član 30.

Žrtva trgovine ljudima koja je stranac, tokom postupka identifikacije, u periodu za oporavak i razmišljanje, odnosno do prestanka potrebe za pružanjem pomoći,

podrške i zaštite, ima pravo na privremeni boravak, ukoliko je to neophodno radi njene zaštite, oporavka i bezbednosti ili ukoliko sud, javno tužilaštvo ili policija smatraju da je njeno prisustvo neophodno zbog saradnje u krivičnom postupku.

Privremeni boravak se ostvaruje u skladu sa zakonom kojim se uređuju uslovi za ulazak, kretanje, boravak i vraćanje stranaca.

Važenje boravišne dozvole može se produžiti nakon isteka perioda oporavka i razmišljanja.

Izdavanjem boravišne dozvole se ne ugrožava pravo na traženje i dobijanje azila.

Pravo na dobrovoljni povratak

Član 31.

Žrtva trgovine ljudima koja je stranac ima pravo na uključivanje u program za podršku dobrovoljnog povratka stranaca koji garantuje bezbednost, dostojanstvo i poštovanje osnovnih ljudskih prava i sloboda.

Nadležni organ za sprovođenje programa za podršku dobrovoljnog povratka stranaca i drugi subjekti, u okviru svojih nadležnosti, dužni su da u saradnji sa organima i udruženjima druge države, kao i međunarodnim organizacijama, procene rizik po život i integritet žrtve trgovine ljudima pre uključivanja u program za podršku dobrovoljnog povratka stranaca i obezbede da joj se u državi povratka pruži odgovarajuća podrška u rehabilitaciji i reintegraciji.

U slučaju kada žrtva trgovine ljudima zatraži povratak u državu porekla ili mesto uobičajenog boravišta u kojoj nije moguće garantovati bezbednost, dostojanstvo i poštovanje osnovnih ljudskih prava i sloboda, žrtvi trgovine ljudima će se omogućiti povratak bez uključivanja u program za podršku dobrovoljnog povratka.

U slučaju kada žrtva trgovine ljudima nema lična dokumenta, nadležni organ će preduzeti aktivnosti u cilju dobijanja putne isprave ili druge odgovarajuće isprave kako bi žrtva trgovine ljudima mogla da putuje i ponovo uđe u državu porekla ili uobičajenog boravišta.

Prava iz st. 1-4. ovog člana ostvaruju se i u slučaju kada se žrtva trgovine ljudima nalazi na teritoriji druge države i treba da se vrati u Republiku Srbiju.

U slučaju da se radi o žrtvi trgovine ljudima koja je državljanin Republike Srbije i koja se vraća po osnovu sporazuma o readmisiji, Komesarijat za izbeglice i migracije obezbeđuje mere za njen prihvata i reintegraciju u saradnji sa nadležnim institucijama.

U slučaju povratka žrtve trgovine ljudima, koja je državljanin Republike Srbije, uspostavljaju se individualni programi povratka u koji se uključuju relevantne nacionalne institucije, međunarodne organizacije, kao i udruženja radi izbegavanja ponovne viktimizacije i olakšavanja njihove reintegracije u društvo, uključujući njihovu integraciju u obrazovni sistem i tržište rada, posebno kroz sticanje i unapređenje njihovih stručnih kvalifikacija.

Pravo na psihološku pomoć i zaštitu fizičkog i psihičkog integriteta

Član 32.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo na psihološku pomoć i zaštitu fizičkog i psihičkog integriteta pre, tokom trajanja i nakon okončanja krivičnog, odnosno prekršajnog postupka, u skladu sa zakonom.

Pravo iz stava 1. ovog člana žrtvi trgovine ljudima pripada i u slučaju kada postupak nije pokrenut.

Pravo na zdravstvenu zaštitu

Član 33.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo na zdravstvenu zaštitu, u skladu sa zakonom.

Protokol postupanja sistema zdravstvene zaštite sa žrtvama propisuje ministar nadležan za poslove zdravlja.

Pravo na privatnost i zaštitu podataka o ličnosti

Član 34.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo na privatnost i zaštitu podataka o ličnosti, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

Razgovor u postupku identifikacije žrtve trgovine ljudima obavlja se na poverljiv način, uz poštovanje privatnosti i zaštitu podataka o ličnosti žrtve trgovine ljudima.

Identitet ili podaci koji omogućavaju identifikaciju deteta koje je žrtva trgovine ljudima ne smeju da budu javno objavljeni putem medija ili na bilo koji drugi način, osim u izuzetnim slučajevima, u cilju lakšeg pronalaženja članova porodice ili da bi se na drugi način obezbedila dobrobit i zaštita deteta.

Pravo na besplatnu pravnu pomoć

Član 35.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo na besplatnu pravnu pomoć i podršku u skladu sa zakonom kojim se uređuje besplatna pravna pomoć.

Advokat koji pruža besplatnu pravnu pomoć žrtvi trgovine ljudima u sudskom ili drugom postupku koji se vodi pred nadležnim organom, kao i advokat postavljen od javnog tužioca ili suda za punomoćnika žrtve trgovine ljudima kao posebno osetljivog svedoka u krivičnom postupku, po pravilu, je advokat koji je stekao posebna znanja u oblasti trgovine ljudima.

Advokat koji pruža besplatnu pravnu pomoć se, kada je to moguće, postavlja čim postoji sumnja da je lice žrtva trgovine ljudima, odnosno pre nego što to lice da zvaničnu izjavu i/ili odluči da li će sarađivati sa nadležnim organima.

Pravo na prevodica i tumača

Član 36.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo da u toku postupka pred nadležnim subjektom upotrebljava jezik i pismo koje razume.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo na usluge prevođenja i tumačenja od prvog razgovora sa nadležnim organima, čim postoji sumnja da je lice žrtva trgovine ljudima.

Ako se postupak ne vodi na jeziku koji razume, žrtva trgovine ljudima ima pravo na besplatno prevođenje, odnosno tumačenje.

Kada prevođenje obezbeđuju udruženja troškove nadoknađuje država.

Pravo na nekažnjavanje

Član 37.

Žrtva trgovine ljudima neće se kazniti za izvršenje kažnjivog dela na čije je izvršenje bila prinuđena, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom.

Pravo na nekažnjavanje primenjuje se i na upravnu i druge vrste odgovornosti.

Pravo na radnu inkluziju

Član 38.

Žrtva trgovine ljudima bez obzira na nacionalnost i državljanstvo, pod uslovom da zakonito boravi u Republici Srbiji ima pravo na radnu inkluziju.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo na stalnu podršku pri zapošljavanju, dostojanstvenu radnu integraciju, uz stručno osposobljavanje ili prekvalifikaciju.

Nadležni organi sistemski podstiču i subvencionišu inicijative za zapošljavanje žrtve, uključujući izradu programa podsticaja za ekonomsko osnaživanje i socijalno preduzetništvo.

Pravo na socijalnu i porodičnopravnu zaštitu

Član 39.

Žrtva trgovine ljudima bez obzira na nacionalnost i državljanstvo, pod uslovom da zakonito boravi u Republici Srbiji, ima pravo na socijalnu i porodičnopravnu zaštitu, u skladu sa zakonom.

Pravo na obrazovanje

Član 40.

Žrtva trgovine ljudima, bez obzira na nacionalnost i državljanstvo, pod uslovom da zakonito boravi u Republici Srbiji ima pravo na besplatno obrazovanje koje uvažava njene obrazovne i vaspitne potrebe u sistemu obrazovanja, u skladu sa zakonom.

Pravo na novčanu nadoknadu

Član 41.

Pravo na novčanu nadoknadu ostvaruje formalno identifikovana žrtva trgovine ljudima.

Pravo iz stava 1. ovog člana je lično i neprenosivo i isplaćuje se jednokratno.

Sredstva za isplatu novčane nadoknade obezbeđuju se iz:

- 1) budžeta Republike Srbije,
- 2) donacija,
- 3) finansijske pomoći Evropske unije, i
- 4) drugih izvora, u skladu sa zakonom.

Visinu novčane nadoknade iz stava 1. ovog člana utvrđuje Vlada.

Način isplate novčane nadoknade iz stava 1. ovog člana utvrđuje ministar nadležan za socijalna pitanja.

Pravo na siguran smeštaj

Član 42.

Žrtva trgovine ljudima ima pravo na usluge smeštaja (siguran smeštaj) bez obzira na nacionalnost i državljanstvo, pod uslovom da zakonito boravi u Republici Srbiji.

Smeštaj iz stava 1. ovog člana može biti kratkotrajan i dugoročni.

Uslugu smeštaja iz stava 1. ovog člana pružaju Centar, druge ustanove socijalne zaštite i udruženja koja pružaju licencirane usluge socijalne zaštite žrtava trgovine ljudima.

Žrtve trgovine ljudima imaju pravo na odgovarajući smeštaj, u zavisnosti od pola, starosne dobi i individualnih potreba.

Sredstva za realizaciju usluge smeštaja obezbeđuju se iz budžeta Republike Srbije, autonomne pokrajine, jedinice lokalne samouprave i drugih izvora finansiranja.

Bliže uslove i standarde koje treba da ispuni smeštaj žrtava trgovine ljudima propisuje ministar nadležan za socijalna pitanja.

V. POSTUPAK IDENTIFIKACIJE ŽRTAVA TRGOVINE LJUDIMA

Zajedničke odredbe

Član 43.

Postupak identifikacije žrtava trgovine ljudima obuhvata postupak preliminarne identifikacije i postupak formalne identifikacije.

Državni organi, pravna i fizička lica i udruženja prijavljuju sumnju o žrtvi trgovine ljudima Centru i policiji.

Subjekti preliminarne identifikacije

Član 44.

Subjekti preliminarne identifikacije su: Centar, druge ustanove socijalne zaštite, policija, sudovi, javna tužilaštva, udruženja koja učestvuju u sprečavanju trgovine ljudima i pružanju pomoći, podrške i zaštite žrtvama trgovine ljudima, ustanove obrazovanja i vaspitanja i pružaoci zdravstvene zaštite, Komesarijat za izbeglice i migracije, inspektorat za rad, diplomatsko-konzularna predstavništva, Crveni krst Srbije i druga fizička i pravna lica.

Subjekti iz stava 1. ovog člana sprovode postupak preliminarne identifikacije, na osnovu postojanja sumnje o žrtvi trgovine ljudima.

Postupak preliminarne identifikacije

Član 45.

U postupku preliminarne identifikacije primenjuju se indikatori za preliminarnu identifikaciju žrtava trgovine ljudima.

Subjekt preliminarne identifikacije obaveštava Centar o ishodu postupka preliminarne identifikacije, usmeno ili pismeno, popunjavanjem obrasca čiju sadržinu određuje Centar i koji je objavljen na zvaničnoj veb stranici Centra.

Odmah po prijemu obaveštenja iz stava 2. ovog člana, Centar preduzima sve potrebne mere i radnje radi prikupljanja i provere relevantnih podataka i informacija i vrši procenu stanja, potreba, snaga i rizika lica, kako bi se utvrdilo da li su ispunjeni uslovi za pokretanje postupka formalne identifikacije.

Ako Centar utvrdi da nisu ispunjeni uslovi za pokretanje postupka formalne identifikacije, Centar donosi rešenje, na koje fizičko lice za koje je sproveden postupak preliminarne identifikacije ima pravo da izjavi žalbu u roku od 8 dana od dana donošenja rešenja.

O žalbi iz stava 4. ovog člana odlučuje ministar nadležan za socijalna pitanja.

Ako Centar utvrdi da su ispunjeni uslovi za pokretanje postupka formalne identifikacije, fizičko lice u odnosu na koje je sproveden postupak preliminarne identifikacije stiče status pretpostavljene žrtve.

Za svaku pretpostavljenu žrtvu trgovine ljudima Centar izrađuje individualni plan zaštite.

Centar pruža pomoć, podršku i zaštitu pretpostavljenoj žrtvi uz njen pristanak, a ukoliko se radi o detetu, uz pristanak zakonskog zastupnika ili organa starateljstva.

Ukoliko u postupku preliminarne identifikacije ne može da se utvrdi starost žrtve trgovine ljudima, a postoji sumnja da je žrtva trgovine ljudima dete, smatraće se da je dete do utvrđivanja njegove starosne dobi.

Indikatore za preliminarnu identifikaciju žrtava trgovine ljudima iz stava 1. ovog člana, donosi nadležni ministar ili odgovorno lice drugog subjekta preliminarne identifikacije.

Postupak formalne identifikacije

Član 46.

Postupak formalne identifikacije žrtava pokreće i sprovodi Centar.

Postupak se sastoji od prikupljanja podataka, stručne procene i donošenja odluke o formalnoj identifikaciji (u daljem tekstu: odluka).

Postupak formalne identifikacije je hitan.

Postupak se vodi uz pristanak pretpostavljene žrtve trgovine ljudima.

Centar pokreće postupak formalne identifikacije po prijavi i po službenoj dužnosti.

Postupak se smatra pokrenutim kada Centar o tome obavesti pretpostavljenu žrtvu, zakonskog zastupnika, punomoćnika, podnosioca prijave, udruženje, organizacionu jedinicu ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove nadležnu za koordinaciju aktivnosti u oblasti borbe protiv trgovine ljudima, nadležnu policijsku upravu, kao i organ starateljstva, ukoliko postoji sumnja ili je utvrđeno da je u pitanju dete.

Pristanak žrtve

Član 47.

Žrtva trgovine ljudima daje pismeni pristanak za učešće u postupku formalne identifikacije.

Ukoliko je žrtva trgovine ljudima dete ili lice lišeno poslovne sposobnosti pisani pristanak za učešće u postupku formalne identifikacije daje zakonski zastupnik, odnosno organ starateljstva.

Izuzetno, žrtva pristanak može dati usmeno, s tim da do završetka postupka formalne identifikacije mora biti pribavljen pismeni pristanak.

Tok postupka

Član 48.

Tokom sprovođenja postupka formalne identifikacije Centar prikuplja podatke od značaja za donošenje odluke.

Centar za potrebe postupka formalne identifikacije može zatražiti podatke od drugih državnih organa, organizacija i udruženja.

Postupak stručne procene, uz primenu indikatora za formalnu identifikaciju žrtava, u skladu sa propisima kojima se uređuje oblast socijalne zaštite, sprovodi stručni tim od najmanje tri licencirana stručna radnika Centra.

Indikatore za formalnu identifikaciju žrtava propisuje ministar nadležan za socijalna pitanja.

Nakon sprovedenog postupka formalne identifikacije, Centar donosi obrazloženu odluku o formalnoj identifikaciji.

Odluka iz stava 5. ovog člana dostavlja se pretpostavljenoj žrtvi, policiji, subjektu preliminarnе identifikacije, nadležnom tužilaštvu, zakonskom zastupniku i organu starateljstva ukoliko se radi o detetu ili licu lišenom poslovne sposobnosti.

Postupak po prigovoru

Član 49.

Protiv odluke o formalnoj identifikaciji dozvoljen je prigovor o kome odlučuje Komisija za odlučivanje po prigovorima (u daljem tekstu: Komisija).

Prigovor na odluku mogu izjaviti žrtva i subjekti preliminarnе identifikacije.

Prigovor se podnosi Centru u roku od 15 dana od dana dostavljanja odluke.

Prigovor nema suspenzivno dejstvo.

Komisija odluku donosi većinom glasova u roku od osam dana od dana dostavljanja prigovora.

Sastav Komisije

Član 50.

Komisiju čine predsednik i dva člana, kao i njihovi zamenici, koje imenuje Vlada na pet godina.

Za predsednika, člana i njihove zamenike može biti izabran državljanin Republike Srbije, koji ispunjava opšte uslove za zasnivanje radnog odnosa u državnom organu, koji je stekao visoko obrazovanje na akademskim studijama drugog stepena društveno-humanističkih ili medicinskih nauka, odnosno na osnovnim studijama u trajanju od najmanje četiri godine i koji ima najmanje pet godina radnog iskustva u oblasti sprečavanja i suzbijanja trgovine ljudima i zaštite žrtava ili u oblasti ljudskih prava.

Komisija je nezavisna u svom radu i odlučuje većinom glasova.

Komisija, u roku od 30 dana od dana imenovanja predsednika, članova i njihovih zamenika, donosi Poslovnik o radu, kojim bliže uređuje način odlučivanja, zakazivanje sednica i druga pitanja od značaja za svoj rad.

Predlog za predsednika Komisije i njegovog zamenika Vladi dostavlja ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove.

Predlog jednog člana i njegovog zamenika Vladi dostavlja ministarstvo nadležno za rad, zapošljavanje i socijalna pitanja.

Predlog drugog člana i njegovog zamenika Vladi dostavlja ministarstvo nadležno za pravosuđe.

Ministarstva iz st. 6. i 7. ovog člana mogu predložiti i nezavisne eksperte koji ne moraju biti državni službenici, ako ispunjavaju uslove propisane stavom 2. ovog člana.

Predsednik Komisije, članovi i njihovi zamenici mogu najviše dva puta uzastopno biti imenovani za članstvo u Komisiji.

Stručne i administrativno-tehničke poslove za potrebe Komisije obavlja Generalni sekretarijat Vlade.

Odluka Komisije

Član 51.

Komisija može:

- 1) odbaciti prigovor kao neblagovremen ili nedozvoljen;
- 2) odbiti prigovor kao neosnovan i potvrditi odluku;
- 3) usvojiti prigovor i vratiti odluku na ponovno odlučivanje ili preinačiti odluku o formalnoj identifikaciji.

U donošenju odluke Komisija postupa uzimajući u obzir indikatore za formalnu identifikaciju iz člana 48. stav 4. ovog zakona.

Protiv konačnih rešenja Komisije može se pokrenuti upravni spor.

Vanredno preispitivanje odluke Centra

Član 52.

Pretpostavljena žrtva trgovine ljudima ili subjekt preliminarnе identifikacije ima pravo da podnese zahtev za vanredno preispitivanje odluke Centra, ukoliko dođe do novih podataka od značaja za utvrđivanje statusa formalno identifikovane žrtve.

Zahtev iz stava 1. ovog člana podnosi se Centru.

O zahtevu iz stava 1. ovog člana, Centar može doneti odluku kojom:

- 1) odbija zahtev i ostavlja na snazi raniju odluku o formalnoj identifikaciji;
- 2) preinačava odluku o formalnoj identifikaciji.

Planiranje i koordinacija

Član 53.

Za svaku formalno identifikovanu žrtvu trgovine ljudima Centar izrađuje individualni plan zaštite (u daljem tekstu: plan zaštite).

U izradi i sprovođenju plana zaštite učestvuje žrtva trgovine ljudima, a u slučaju da je žrtva dete ili lice lišeno poslovne sposobnosti, zakonski zastupnik i organ starateljstva.

U plan zaštite se uključuju i druge relevantne ustanove, organizacije ili pojedinci, uz pristanak žrtve trgovine ljudima.

Centar koordinira aktivnosti u sprovođenju plana zaštite, vrši praćenje i ocenjivanje sprovođenja plana zaštite.

Subjekti iz stava 3. ovog člana, koji učestvuju u sprovođenju plana zaštite, obaveštavaju Centar o sprovedenim aktivnostima.

VI. ZAŠTITA DECE

Identifikacija

Član 54.

U slučaju sumnje da je dete žrtva trgovine ljudima, subjekat preliminarne identifikacije o tome bez odlaganja obaveštava nadležni centar za socijalni rad – organ starateljstva.

Centar za socijalni rad – organ starateljstva je dužan da dete, za koje se pretpostavlja da je žrtva trgovine ljudima, informiše o pravima i načinu ostvarivanja tih prava na jeziku koji dete razume i na način koji je prilagođen uzrastu i sposobnosti za rasuđivanje deteta.

Postupak identifikacije deteta za koje se pretpostavlja da je žrtva trgovine ljudima sprovodi se u skladu sa ovim zakonom, vodeći računa o najboljem interesu deteta.

Pomoć, podrška i zaštita

Član 55.

Odredbe ovog zakona koje uređuju prava, pomoć, podršku i zaštitu žrtve trgovine ljudima primenjuju se i na dete koje je žrtva trgovine ljudima, kao i na dete žrtve trgovine ljudima.

Pružanje pomoći, podrške i zaštite deteta se sprovodi odmah nakon sprovedene individualne procene stanja, potreba i rizika po dete, uz poštovanje principa najboljeg interesa deteta.

Nadležni subjekti, bez odlaganja, u saradnji sa centrom za socijalni rad, preduzimaju mere i aktivnosti iz svoje nadležnosti radi zaštite prava i interesa deteta i pružanja pomoći, podrške i zaštite deteta.

Pomoć i podrška detetu obuhvataju medicinsku, psihosocijalnu, pravnu i obrazovnu pomoć, specijalizovane usluge smeštaja i druge vidove pomoći i podrške.

Nadležni subjekti obezbeđuju uslove da dete žrtva trgovine ljudima u potpunosti razume svoj status i prava koja proizilaze iz tog statusa i izrazi svoje mišljenje o svim pitanjima koja ga se tiču, u skladu sa njegovim uzrastom i sposobnošću rasuđivanja, posebno u vezi sa donošenjem odluka o mogućem povratku deteta u porodicu.

Centar za socijalni rad, u skladu sa zakonom, postavlja privremenog staratelja (kolizijski staratelj) detetu žrtvi, ukoliko postoji sukob interesa između roditelja i deteta žrtve ili je procenjeno da roditelji nisu podobni da se staraju o detetu ili da zastupaju dete u njegovom najboljem interesu.

Centar za socijalni rad ima pravo da u slučaju postojanja opravdanih razloga donese odluku o postavljenju novog privremenog staratelja, u skladu sa zakonom, uz uvažavanje specifičnosti potreba deteta koje je žrtva trgovine ljudima.

Repatrijacija deteta

Član 56.

Dete žrtva trgovine ljudima, kao i dete žrtve trgovine ljudima neće biti vraćeno u državu porekla ili mesto uobičajenog boravišta ako nakon procene rizika i bezbednosti postoji indicija da povratak ne bi bio u najboljem interesu deteta.

U slučaju kada je žrtva trgovine ljudima dete koje je državljanin Republike Srbije i vraća se u Republiku Srbiju, individualni programi povratka obuhvataju

ostvarivanje prava na obrazovanje i mere kojima se obezbeđuje odgovarajuća zaštita i njihov prihvata od strane porodice ili odgovarajućih institucija za brigu o deci.

VII. MEĐUNARODNA SARADNJA

Međunarodna saradnja

Član 57.

Međunarodna saradnja ostvaruje se u oblasti sprečavanja i suzbijanja trgovine ljudima i zaštite i pomoći žrtvama.

Nadležni organi ostvaruju međunarodnu saradnju u oblasti sprečavanja i suzbijanja trgovine ljudima i zaštite i pomoći žrtvama u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorima, opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava i zakonom.

VIII. EVIDENCIJE I OBRADA PODATAKA U VEZI SA ŽRTVAMA TRGOVINE LJUDIMA

Centralna evidencija o žrtvama trgovine ljudima

Član 58.

Centar, u svrhu sprečavanja i suzbijanja trgovine ljudima i zaštite i ostvarivanje prava žrtava trgovine ljudima, vodi Centralnu evidenciju o žrtvama trgovine ljudima (u daljem tekstu: Centralna evidencija).

Centralna evidencija sadrži sledeće podatke:

1) podatke o žrtvama trgovine ljudima (ime i prezime, JMBG/EBS, broj lične karte/putne isprave, državljanstvo, starost, pol, oblik eksploatacije, relevantne podatke iz medicinske dokumentacije iz člana 11. stav 2. ovog zakona) i to:

- (1) podatke o pretpostavljenoj žrtvi trgovine ljudima;
- (2) podatke o formalno identifikovanoj žrtvi trgovine ljudima;
- (3) podatke o deci – žrtvama trgovine ljudima;
- (4) podatke o subjektima preliminarne identifikacije (naziv i adresa sedišta).

Podaci iz stava 2. ovog člana upisuju se na osnovu podataka subjekta preliminarne identifikacije, dostavljenih Centru na obrascu propisanom članom 45. stav 2. ovog zakona.

Centralna evidencija vodi se u elektronskoj i papirnoj formi.

Podaci iz medicinske dokumentacije iz člana 11. stav 2. ovog zakona, vode se odvojeno od ostalih podataka.

Rokovi čuvanja i zaštita podataka u Centralnoj evidenciji

Član 59.

Zaštita podataka u Centralnoj evidenciji obezbeđuje se primenom mera informacione bezbednosti i mera zaštite podataka propisanih zakonom kojim se uređuje informaciona bezbednost i zaštita podataka o ličnosti.

Podaci u Centralnoj evidenciji čuvaju se deset godina od dana poslednjeg postupanja/preduzete radnje u odnosu sa žrtvom trgovine ljudima.

Na prava lica u vezi sa obradom podataka o ličnosti i obaveze Centra da omogući njihovo ostvarivanje primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

Podaci iz Centralne evidencije mogu se učiniti dostupnim i drugim nadležnim organima u svrhu obavljanja poslova iz njihove nadležnosti ili kada je to neophodno u svrhu ostvarivanja javnog interesa.

Način vođenja Centralne evidencije i primenu mera zaštite podataka uređuje ministar nadležan za socijalna pitanja.

Statistički podaci

Član 60.

U cilju praćenja efikasnosti Nacionalnog mehanizma, obrađuju se sledeći statistički podaci:

1) broj formalno identifikovanih i pretpostavljenih žrtava trgovine ljudima, razvrstan po nadležnom subjektu koji ih registruje, polu, starosti (dete/odrasli), državljanstvu i obliku eksploatacije;

2) broj osumnjičenih za krivična dela u oblasti trgovine ljudima, razvrstan po polu, starosti (dete/odrasli), državljanstvu i obliku eksploatacije;

3) broj lica koja su gonjena za krivična dela u oblasti trgovine ljudima, razvrstan po polu, starosti (dete/odrasli), državljanstvu, obliku eksploatacije i prirodi konačne odluke o gonjenju;

4) broj odluka o gonjenju (optužbe za krivična dela povezana sa trgovinom ljudima, optužbe za druga krivična dela, odluke o nepodizanju optužnice, ostalo);

5) broj lica osuđenih za krivična dela u oblasti trgovine ljudima, razvrstan po polu, starosti (dete/odrasli) i državljanstvu;

6) broj sudskih presuda (oslobađajućih, osuđujućih, i dr.) za krivična dela u oblasti trgovine ljudima;

7) broj osumnjičenih, krivično gonjenih i osuđenih lica za krivična dela koja se tiču korišćenja usluga koje pruža žrtva trgovine ljudima, razvrstano po polu i starosti (dete/odrasli).

IX. NADZOR

Nadzor

Član 61.

Nadzor nad primenom ovog zakona i podzakonskih propisa donetih na osnovu ovog zakona vrše nadležna ministarstva koja učestvuju u radu Saveta.

X. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Rok za donošenje podzakonskih propisa

Član 62.

Podzakonski propisi iz člana 11. stav 4, člana 24. stav 8, člana 41. st. 4. i 5, člana 42. stav 6, člana 45. stav 10, člana 48. stav 4. i člana 59. stav 5. predviđeni ovim zakonom doneće se u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Podzakonski propis iz člana 33. stav 2. ovog zakona doneće se u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Vlada u roku od 30 dana od dana početka primene ovog zakona obrazuje Komisiju iz člana 50. ovog zakona.

Završna odredba

Član 63.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a počinje da se primenjuje od 1. januara 2027. godine.